

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/327/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221014
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813221014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: B. H. M., s.r.o., so sídlom B. XX, Z., IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. F. H., s. r. o., so sídlom N. XX, Z., IČO: 47 233 516, proti odporcovi: R. K., bytom I., M. R. O. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: O. T. B. M., so sídlom O. nám. 7, Z., IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Z. V., advokátom so sídlom X. XX, Z., o zaplatenie 1.833,36 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/6/2014-43 zo dňa 29. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Z. V., advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 577,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne zo sumy 18,34 Eur od 25.11.2010 do 26.04.2011, zo sumy 18,34 Eur od 25.12.2010 do 25.08.2012, zo sumy 18,34 Eur od 25.01.2011 do 25.08.2012, zo sumy 18,34 Eur od 25.02.2011 do 25.08.2012 a zo sumy 577,30 Eur od 28.02.2011 do zaplatenia, všetko v splátkach po 50 Eur mesačne, splatných počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, vždy do 27. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 146,71 Eur na účet práv. zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Z. V., advokáta, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, §37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 § 456 § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 9 ods. 1, 2, 3, 6, 7, 8, § 11 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 5,6,7 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 a ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa posledného z citovaných zákonných ustanovení rozhodol o náhrade trov konania a priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania len v rozsahu čistého úspechu v konaní. Navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.832,36 Eur, pričom súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 577,30 Eur, čo predstavuje z pohľadu vedľajšieho účastníka na strane odporcu úspech v rozsahu 1 255,06 eur (t.j. 68,49 %) a neúspech v rozsahu 577,30 Eur (t.j. 31,51 %), na základe čoho je čistý úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu 36,98 %, čo z celkových trov konania vo výške 396,72 Eur(2x81,33 Eur, 2x 8,04 Eur, náhrada za stratu času za 10 polhodín po 13,40 Eur = 134 Eur a cestovné Z. - B. a späť, t.j. 27,68 Eur plus náhrada za používanie vozidla 56,30 Eur) predstavuje 146,71 Eur, ktoré mu je navrhovateľ povinný zaplatiť, keďže bol v konaní prevažne neúspešný.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že z napadnutého rozsudku nevyplýva, ktoré skutkové a právne okolnosti sú dôvodom priznania náhrady trov. Pripomenul, že združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva s tým, že odôvodnené právne zastupovanie sa môže vyskytovať iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade sa vzhľadom na spôsob a formu činnosti, ktorá spočíva len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta, javí len ako činnosť zameraná na dosiahnutie odmeny. Označil za vzájomne rozporné, aby mal nejaký subjekt osobitné práva priznané zákonom na realizáciu vlastnej činnosti, avšak na jej vykonávanie nie je ani personálne, ani odborne nijak vybavený. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako aj ďalšie rozhodnutia prvostupňových súdov a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/515/2012. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý mal za to, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi. Ním použité právne argumenty boli opodstatnené, úkony boli účelne vynaložené. Už len samotné tvrdenie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, za súčasnej povinnosti súdu ex offio ich skúmať, je účelným úkonom a účelným bránením práv účastníka. Poukázal na to, že navrhovateľ dlhodobo uplatňuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké, ako aj premlčané pohľadávky na celom území SR. Pokiaľ bude navrhovateľ uplatňovať pohľadávky, na ktoré má nárok, nedôjde k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Zdôraznil, že keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom- advokátom, samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k uvedenému navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a zároveň zaviazať navrhovateľa povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania celkom v sume 89,72 Eur (za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 81,330 Eur a režijný paušál 8,39 Eur).

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti zostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu je vyplýva, že po podaní návrhu na začatie konania zo dňa 30.09.2013, splnení poplatkovej povinnosti navrhovateľa a doplnenia návrhu na základe výzvy súdu prvého stupňa, bol vo veci nariadený termín pojednávania. Občianske združenie O. T. B. M. oznámilo vstup do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na stranu odporcu na pojednávaní dňa 29.09.2014, na ktorom poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť. Odporca sa stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka a poukázal na zaplatenie 4 splátok úveru. Na základe skutočností, prezentovaných vedľajším účastníkom a odporcom na pojednávaní súd prvého stupňa

rozsudkom vyhovel návrhu iba v časti zaplataenia sumy 577,30 Eur s prísl., v zostávajúcej časti (1 255,06 Eur s prísl. vrátane zmluvnej pokuty) návrh zamietol ako nedôvodný.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej.

S ohľadom na právoplatnosť meritórnej časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa je potrebné za čiastočne úspešného nepochybne považovať odporcu, pričom rovnakú mieru procesného úspechu v preskúmvanej veci s odporcom dosiahol aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jeho strane.

Po preskúmaní veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s procesným postupom a právnym posúdením súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na to, že vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval dôsledne podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov. Odmena bola zo strany vedľajšieho účastníka riadne vyčíslená, súd vedľajšiemu účastníkovi podľa pomeru úspechu priznal zodpovedajúcu časť uplatnenej odmeny, preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd v danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa, týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia ako aj odmena za účasť na pojednávaní (na ktorom sa vedľajší účastník ústne vyjadril k veci samej - poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky) bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa neho nespĺňa znaky mimoriadne obtiažnej právnej veci, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporcom, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú v takýchto veciach iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,69 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 06.03.2015 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 146,71 Eur), k tomu režijný paušál (za rok 2015) vo výške 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.